kiel duoble du kvar Z (Vd ombro). ~eco. 1 Stato de iu, kiu kredas posedi la veron: pli da okuloj, pli da ~eco Z; oni ne havas absolutan ~econ, ĉu la evoluado de la homo okazis ĉie laŭ sama maniero: kun ~eca tono de voĉo B (Kp APLOMBO). 2 Eco de io, pri kio oni ne povas dubi : ~eco de iu atesto : ofte la ~eco de historia /akto estas malfacile kontrolebla. ~igi (tr). 1 Aserti, ke io estas vera, ~a: mi ~igas vin, ke li venos B, ke li mensogis ; li penis ~igi al si en la animo, ke... (Kp ATESTI, PROMESI, GARANTII). 2 Fari ion nedubebla, firmigi, senŝanceligi : ~igi la funkciadon, seninterrompon de io, la felicon, la sorton B, la savon de iu; tiu ruzo ~igis la venkon (Kp asekuri). Mai~a, ne~a, sen~a. 1 Dubanta. 2 Dubebla (Vd BIRDO, PASERO, HOKO, SUPO, FIŜO, NEBULO, MANO, DEMANDO, PALPI).

cerumeno . Flava substanco sekreciata en la orelo.

ceruzo ₹ 2 PbCO² + Pb (OH)². Blanka plumba oksido, uzata en pentrado kiel kolorilo.

* Cervo. Sovaĝa remaĉbesto, kies viro portas grandajn disbranĉiĝantajn kornojn (cervus). Norda ~o. Speco de ~o vivanta en polusaj regionoj k uzata kiel jungbesto (cervus rangifer).

cerviko ♥. Plimallarĝa parto de organo : denta ~o.

cetacoj 📆. Ordo de mamuloj al kiu apartenas: baleno, makrocefalo, kaĉaloto.

*Cetera. Ĉiu restanta, ĉiu alia; ĉiu, kiun oni ankoraŭ ne menciis: unuj jesas, aliaj neas, ~aj silentas; la ~aj lingvoj havas akcenton malregulan Z. ~e. Krom tio, aliflanke. ~o. Ĉio restanta: faru nian aferon, Dio zorgos ~on Z.

cezio Z 😭 Cs. Ĥemia elemento, mola metalo de la alkala grupo.

cezuro (V). Vortfiniĝo ĉe difinita loko, en versoj, kelkfoje ebliganta paŭzeton.

* Ci. 1 Pronomo de la dua persono en ununombro, uzata por alparoli iun senceremonie. 2 Kelkfoje alparolante al Dio.

ciano Z ₹ CN. Radikalo. Senkolora, tre venena gaso, formita de karbono k nitrogeno.

cibeto Z. 1 Moskodora graseca substanco, sekreciata el glando de iu speco de afrika kato. 2 m² Besto produktanta tiun substancon; ~kato (civelta viverra).

cicero (Ti). Preslitero, kies grandeco estas dekdupunkta, k servas kiel unuo de tipografia mezuro.

cidaro Z. 1 Mitro de la juda ĉefpastro. 2 Turbano de la persaj reĝoj.

Cidonio. Lanugsela mangebla frukto de ~arbo. ~arbo, ~ujo. Arbo el fam. pomacoj (cydonia).

Cidro. Fermentinta trinkaĵo el suko de pomoj; pomvino.

*Cifero. 1 Skribsigno de nombroj : arabaj, romanaj ~oj. 2 Nombro : la ~o de la vunditoj estas alta. ~piato. Plato de horlogo kun ~oj por signi la horojn.

Cigano. Homo el vaganta gento devena el Hindujo, konata en Eŭropo sub diversaj nomoj.

*Cigaro. Longforma kunvolvaĵo el sekigitaj tabakfolioj por fumi. ~Ingo. Tubeto en kiu oni metas ~on por fumi. ~ujo. Skatoleto en kiu oni konservas aŭ portas ~ojn.

* Cigaredo. Cilindreto da fumtabako, envolvita en maldika papero.

*Cigno. 1 Granda, ordinare blanka nagbirdo, kun longa fleksella kolo (cygnus). 2 (f) Harmonia poeto, aŭtoro: kanlo de ~o Z (lasta plej bela verko de aŭtoro).

Cikado. Sudianda hemiptera insekto, kiu faras grincan bruon per frotado de la subventraj membranoj (cicada).

*Cikatro. Restanta signo de vundo post resaniĝo. **~Iĝi.** Fermiĝi, postlasante **~**on.

cikio. Ĉiam egala periodo, post kiu ripetiĝas en sama ordo samaj fenomenoj : la ~o de la lunizoj estas 19 lunaj jaroj ; la festoj faru sian ~on Z. 2 Aro da poemoj rilataj al sama temo : la ~o de Karlo la Granda, de la Ronda Tablo. 3 Velocipedo. ~isto. Velocipedisto.

ciklameno . Daŭrviva, ornama veg., g. de primolacoj (cyclamen).

cikloido ∆. Kurbo naskita de punkto apartenanta al iu cirklo, kiu ruliĝas sur fiksa rektolinio. Vd EPICIKLOIDO.

Cikiono. Turniĝanta antaŭeniranta uragano, kirloventego. Кр ткомво.